

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 - Titlul proiectului de act normativ

Lege
privind organizarea judiciară

Secțiunea a 2-a - Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

- Cadrul normativ actual care reglementează organizarea judiciară este reprezentat de Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Această lege a suferit, de la adoptare până în prezent, numeroase modificări și completări care, fie au creat disfuncționalități, fie neclarități în aspecte esențiale care privesc sistemul judiciar.

De asemenea, în anii 2018 și 2019, prin Legea nr. 207/2018 și prin mai multe de ordonanțe de urgență promovate de Guvernul de la acea dată, Legea nr. 304/2004 a fost supusă unui proces major de modificare și completare, o serie de intervenții legislative fiind criticate atât de asociații ale magistraților și de societatea civilă, cât și de organismele europene pe motiv că aduc atingere gravă eficienței activității instituțiilor sistemului judiciar și independenței justiției.

În ceea ce privește modificările și completările aduse prin Legea nr. 207/2018 Legii nr. 304/2004, expunerea de motive de la momentul promovării proiectului de act normativ a enumerat incomplet, în termeni generali, rațiunea intervențiilor legislative: 1) necesitatea de a lua în considerare o decizie a instanței constituționale și de a transfera către Plen anumite prerogative ale Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii; 2) obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești în termen de cel mult 90 de zile de la pronunțare; 3) necesitatea înființării unei structuri specializate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru investigarea infracțiunilor săvârșite de magistrați.

- Astfel, prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost înființată Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, ca structură fără personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care are competența exclusivă de a efectua urmărirea penală pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori, inclusiv judecătorii și procurorii militari și cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii. Prin această lege au fost stabilite principiile de funcționare a Secției, modalitatea de numire a conducerii Secției și a procurorilor din cadrul acesteia.

În vederea operaționalizării secției începând cu data stabilită de legiuitor - 23 octombrie 2018 -, s-a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

Deși constituirea unei astfel de secții este un demers care a fost consemnat ca fiind constituțional de către Curtea Constituțională, parametrii în care aceasta își desfășoară activitatea contravin modului de organizare a parchetelor în România și principiului controlului ierarhic.

Astfel cum se subliniază în Raportul ad hoc privind ROMÂNIA (Regula 34) adoptat de GRECO la cea de-a 79-a Reuniune Plenară (Strasbourg, 19-23 Martie 2018), “33. Una dintre cele mai controversate schimbări este crearea, printr-un amendament la Legea nr. 304/2004, a unei noi Secții pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor comise de magistrați. GET nu a primit informații convingătoare care să sprijine crearea acestei secții. Aceasta din urmă este considerată de mulți ca o anomalie în actuala structură instituțională, în special datorită (i) faptului că nu au existat date sau evaluări specifice care să demonstreze existența unor probleme structurale în justiție care să justifice o astfel de inițiativă; (ii) datorită modului în care este desemnată conducerea și a (iii) faptului că această secție nu ar avea la dispoziție anchetatori și instrumente de investigație adecvate, spre deosebire de alte organe de urmărire penală specializate. De asemenea, s-a subliniat faptul că acest organism ar fi supraîncărcat imediat datorită (proiectelor de) dispoziții care prevăd transferul imediat al multor cauze de la alte parchete, în timp ce numărul mic de personal nu este corespunzător pentru soluționarea acestora (15 în total conform proiectului de lege). 34. Mai mult decât atât, această nouă secție va urmări infracțiunile chiar dacă sunt implicate alte persoane, împreună cu magistrații (de exemplu, funcționari publici, oficiali aleși, oameni de afaceri etc.) (...). După cum au arătat mulți, aceasta ar putea conduce la conflicte de competență cu parchetele specializate existente (DNA, DIICOT, parchetele militare), chiar dacă autoritățile amintesc că astfel de conflicte sunt în mod normal soluționate de Procurorul General. Mai important, există și temeri că această secție ar putea fi ușor utilizată în mod abuziv pentru a se elimina cauzele tratate de parchetele specializate sau pentru a interfeera în cauzele importante sensibile în cazul în care reclamațiile împotriva unui magistrat au fost depuse incidental în acea cauză, deoarece ar intra automat în competența noii secții (situație în care ar trebui să se ia o decizie de disjungere a cauzei conform normelor generale de procedură penală în materia conexării / disjungerii cauzelor, pentru ca aceasta să rămână la procurorii competenți inițial).”

În lumina celor menționate anterior, GRECO recomandă să fie abandonată crearea noii secții speciale pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

De asemenea, concluzia Raportului Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare din 22 octombrie 2019 cu privire la recomandarea legată de Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție este că „aceste recomandări nu au fost puse în aplicare de autoritățile române, care au invocat și argumentul că legile justiției produceau efecte juridice care nu puteau fi oprite”.

În evaluările Comisiei Europene s-au reținut următoarele: „Modificările legate de accelerarea înființării Secției speciale pentru anchetarea magistraților și extinderea competenței sale (...) au alimentat și mai mult sursele de îngrijorare și lipsa de încredere în aceste modificări. În special, unele dintre modificările propuse ale legilor păreau să servească intereselor anumitor persoane. Aceste ordonanțe de urgență au stârnit reacții extrem de negative, care au contribuit la cristalizarea poziției specifice exprimate de populație în cadrul referendumului din 26 mai 2019 cu privire la modificarea legilor justiției prin ordonanțe de urgență.

Punerea în aplicare a legilor justiției modificate a confirmat, de asemenea, preocupările exprimate în raportul din noiembrie cu privire la prejudiciile aduse sistemului judiciar. În particular, funcționarea Secției speciale pentru anchetarea magistraților a confirmat temerile exprimate atât în România, cât și în exterior că secția respectivă ar putea fi utilizată ca instrument de presiune politică. Au existat mai multe situații în care Secția specială a intervenit pentru a schimba cursul anchetelor penale într-un mod care ridică îndoieli serioase cu privire la obiectivitatea sa. Printre aceste situații se numără și cazurile în care Secția specială a inițiat anchete împotriva judecătorilor și a procurorilor care s-au opus modificărilor actuale ale sistemului judiciar, precum și modificările bruște ale abordării adoptate în cauzele aflate pe rolul instanțelor, de exemplu retragerea căilor de atac introduse anterior de DNA în dosarele de corupție la nivel înalt. Numirile în funcțiile de conducere din Secția specială au stârnit, la rândul lor, polemici.”

- O altă modificare legislativă controversată adusă Legii nr. 304/2004 prin Legea nr. 207/2018 a fost soluția completului de 3 judecători în apel, soluție în niciun fel motivată.

În acord cu opiniile doctrinare exprimate, este de subliniat faptul că un număr mai mare de judecători în complet nu garantează, în sine, o calitate sporită a deliberării și nici o responsabilitate mai mare a membrilor completului. Dimpotrivă, întrucât numărul cauzelor în care fiecare judecător urmează să participe va crește semnificativ, există riscul real al scăderii calității deliberării.

Această prevedere a suscitată la momentul introducerii sale critici și din partea actorilor sistemului judiciar. Nu a existat nicio evaluare a impactului pe care această măsură ar avea-o asupra încărcăturii tribunalelor și curților de apel, instanțe cărora le revine, de regulă competența funcțională de a judeca apeluri. În urma criticilor amintite, s-a amânat intrarea în vigoare a prevederilor legale amintite.

- Prin Decizia nr. 384/2020, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 657 din 24.07.2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că sintagma „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”, din cuprinsul dispozițiilor art.5 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, este neconstituțională.

Prin decizia anterioară, Curtea Constituțională a constatat că “revocarea pentru exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției de procuror al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism trebuie să fie consecința unei evaluări a modului de exercitare a atribuțiilor respective, evaluare efectuată în baza unor criterii obiective. Cu alte cuvinte, legea trebuie să prevadă criterii și condiții obiective pentru evaluarea, de către procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, a exercitării atribuțiilor specifice funcției de procuror al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, întrucât concluzia rezultată în urma evaluării, în sensul că exercitarea atribuțiilor specifice a fost făcută în mod necorespunzător, conduce la încetarea activității acestuia în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Or, nereglementarea unor criterii obiective de evaluare a modului în care un procuror al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și-a exercitat atribuțiile specifice funcției determină lipsa de claritate și de previzibilitate a sintagmei „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției”, cuprinse în art.5 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.78/2016.”

Curtea a mai reținut faptul că “normele criticate instituie un caz de încetare a activității procurorului în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Chiar dacă, potrivit art.5 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.78/2016, la data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorul revine la parchetul de unde provine, textul de lege criticat reglementează un aspect al carierei procurorului, ce ține de statutul magistraților. Or, statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea,

	<p>executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial la României, Partea I, nr.315 din 25 aprilie 2016, par.19).”</p>
<p>1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora</p>	<p>Nu este cazul</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>Intervenția legislativă cuprinsă în prezentul proiect se axează pe următoarele dimensiuni principale:</p> <ul style="list-style-type: none"> - implementarea în plan legislativ a recomandărilor organismelor europene; - implementarea la nivel legislativ a deciziilor obligatorii ale Curții Constituționale; - intervenții cu caracter de noutate, punctuale, pe anumite aspecte care generează disfuncționalități în practică sau clarificarea unor dispoziții legale contradictorii și sistematizarea textelor. <p>Prin proiectul de lege prezentat se propune:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ În acord cu opiniile exprimate de organismele internaționale menționate mai sus, proiectul de lege propune desființarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție. <p>În acest context, se propune instituirea unor dispoziții tranzitorii referitoare la situația personalului și a dosarelor aflate pe rolul Secției la data intrării în vigoare a acestei legi.</p> <p>Astfel, cauzele aflate pe rolul Secției la data intrării în vigoare a legii, precum și dosarele soluționate, aflate în arhiva Secției la această dată, se transmit pe cale administrativă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a legii, parchetelor competente potrivit legii, prin grija Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>Actele de procedură îndeplinite în aceste cauze anterior intrării în vigoare a legii, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile.</p> <p>Pentru respectarea principiului subordonării ierarhice a procurorilor în cadrul Ministerului Public proiectul prevede că soluțiile dispuse de procurorii Secției, care anterior intrării în vigoare a legii nu au făcut obiectul controlului ierarhic, sunt supuse după această dată controlului exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, regula fiind incidentă atât în cazul controlului exercitat din oficiu, cât și în cazul controlului exercitat la sesizare (plângere).</p>

Pentru aceleași rațiuni proiectul prevede că actele efectuate și măsurile luate de procurorii Secției în cauzele aflate în curs de soluționare, care anterior intrării în vigoare a legii nu au făcut obiectul controlului ierarhic, sunt supuse după această dată controlului exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (din oficiu sau, după caz, la sesizare).

Actele și măsurile ce vor fi efectuate după desființarea Secției (de către procurorii parchetelor competente care vor prelua aceste cauze) vor fi supuse controlului ierarhic potrivit regulilor stabilite în Codul de procedură penală (exercitat de conducătorul parchetului sau, dacă acesta le-a efectuat, de procurorul ierarhic superior), motiv pentru care proiectul nu cuprinde reguli cu privire la acestea.

Începând cu data desființării Secției, reprezentarea Ministerului Public în cauzele preluate de la Secție va fi asigurată de procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele pe rolul cărora se află acestea, dacă prin lege nu se dispune altfel.

De asemenea, pentru respectarea principiului subordonării ierarhice, căile de atac exercitate de Secție vor putea fi retrase numai de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Procurorii din cadrul Secției revin la parchetele de unde provin. De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Proiectul conține și texte privind competența de efectuare a urmăririi penale în cauzele care sunt în prezent de competența Secției.

Conform art. 13 alin. (1) lit. b) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, ceilalți judecători și procurori, precum și de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii.

Dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. b) din OUG nr. 43/2002 au fost modificate implicit prin Legea nr. 207/2018. Efectul produs de intrarea în vigoare a Legii nr. 207/2018 asupra dispozițiilor art. 13 din O.U.G. nr. 43/2002, în sensul restrângerii competenței DNA în cauzele privind infracțiuni comise de magistrați (acestea devenind de competența Secției), a fost reținut și de Curtea Constituțională, în paragrafele 126-128 ale Deciziei nr. 33/2018, Curtea observând că „Împrejurarea că, în urma înființării acestei noi structuri cu competențe proprii de investigare, o structură de parchet preexistentă pierde o parte dintre

competențele sale legale nu constituie o problemă de constituționalitate”.

Așa fiind, întrucât prin abrogarea dispozițiilor care instituie competența exclusivă a Secției de a efectua urmărirea penală în cauzele privind infracțiuni comise de către judecători și procurori - și în absența unei intervenții legislative exprese, infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 comise de către judecători sau procurori ar urma să fie soluționate de alte parchete decât DNA (respectiv de către PCA sau, după caz, de către PICCJ), pentru a reveni la reglementarea anterioară a competenței DNA este necesară o intervenție legislativă care să prevadă expres faptul că „de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție și infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, de ceilalți judecători și procurori, inclusiv de judecătorii și procurorii militari și de cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii”.

Pentru aceleași argumente, aplicabile *mutatis mutandis*, se impune o intervenție legislativă expresă și în ceea ce privește competența DIICOT. Astfel, proiectul prevede expres că „de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și infracțiunile prevăzute de art. 11 alin. (1) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, de ceilalți judecători și procurori, inclusiv de judecătorii și procurorii militari și de cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii”.

➤ Proiectul consacră principiul potrivit căruia Ministerul Justiției contribuie, alături de Consiliul Superior al Magistraturii, la buna organizare și administrare a justiției, ca serviciu public, renunțându-se la concepția anterioară potrivit căreia Ministerul Justiției era unica autoritate responsabilă sub acest aspect; astfel, prin rolul său constituțional de garant al independenței justiției, competențele și atribuțiile legale, Consiliul Superior al Magistraturii contribuie, la rândul său, la buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public.

➤ Menținând soluția legislativă introdusă în anul 2018, proiectul prevede faptul că sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor pe completuri de judecată se auditează extern la fiecare 2 ani.

În scopul clarificării înțelesului normei, proiectul stabilește faptul că auditarea externă se face în scopul identificării și remedierii vulnerabilităților sistemului sub aspectul vicierii sau manipulării repartizării aleatorii. Auditarea externă se organizează și conduce de Ministerul Justiției, cu implicarea societății civile și a asociațiilor profesionale ale magistraților, în baza unui ordin emis de ministrul justiției. Auditarea se va finaliza printr-un raport al auditorului, ale cărui concluzii se vor publica pe pagina de internet a Ministerului Justiției.

➤ Proiectul de lege propus urmărește asigurarea unei reprezentări adecvate a conducerii instanțelor și parchetelor în cadrul colegiilor de conducere, realizarea actului managerial fiind în responsabilitatea conducătorilor instituțiilor judiciare, responsabili cu asigurarea bunei activități a instanței sau parchetului.

O altă rațiune a modificării este aceea că atribuțiile colegiului de conducere implică o coeziune în cadrul echipei de conducere, magistrații aflați în aceste funcții având scopuri comune organizației din care parte și o înțelegere mai profundă a necesităților acesteia.

Astfel cum se subliniază în Avizul nr. 19 (2016) - Rolul președinților de instanțe - al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), «Președinții instanțelor sunt responsabili de asigurarea bunei funcționări a instanței, inclusiv de managementul personalului, al resurselor materiale și al infrastructurii acesteia. Este esențial ca aceștia să dispună de competențele și de resursele necesare pentru a îndeplini această îndatorire în mod eficient». «De asemenea, președinții instanțelor ar trebui să aibă competența de a înființa în cadrul acestora unități sau diviziuni organizatorice, precum și posturi sau poziții individuale, pentru a răspunde diverselor nevoi legate de activitatea instanțelor judecătorești. Atunci când președinții instanțelor intenționează să facă schimbări semnificative în organizarea instanței, judecătoria trebuie să fie consultați.»

Astfel, spre a da substanță principiului responsabilității și de permite o evaluare obiectivă a activității desfășurate în funcțiile de conducere, adecvată cu sarcinile și responsabilitățile președinților de instanțe și șefilor parchetelor, proiectul stabilește o nouă componentă a colegiilor de conducere din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, fiind diminuat numărul magistraților aleși în cadrul acestor organisme colegiale care au rolul de a hotărî cu privire la problemele generale de conducere ale instanței sau parchetului, concomitent cu includerea în cadrul acestor organisme a unor

magistrați care ocupă funcții de conducere în cadrul instanței sau parchetului.

➤ Cu caracter de noutate, proiectul prevede faptul că, în mod excepțional, în situația existenței unui volum ridicat de activitate la nivelul unei secții care soluționează cauze în alte materii decât cea penală, pentru soluționarea acestora într-un termen optim și previzibil, colegiul de conducere al instanței va putea dispune temporar participarea în complet a unor judecători de la alte secții decât cea penală.

Prevederea are drept scop asigurarea eficienței activității instanței, precum și respectarea dreptului la soluționarea procesului într-un termen rezonabil, care reprezintă un imperativ al tuturor jurisdicțiilor întemeiate pe principiile statului de drept.

➤ În materia completurilor care soluționează apelurile, o altă propunere cuprinsă în proiectul de lege este de revenire la soluția anterioară anului 2018, de soluționare a apelurilor în complet de 2 judecători, dacă prin lege nu se prevede altfel.

➤ În acord cu Opinia nr. 924/2018 a Comisiei de la Veneția (care a evidențiat faptul că posibilitatea procurorului șef al DIICOT sau DNA de a revoca procurorii numiți în respectiva structură „în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției” sau „în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare” este problematică întrucât este formulată în termeni prea generali și permite revocarea procurorului pentru încălcări minore, deși avizul Secției pentru procurori a CSM poate fi văzut drept o garanție, se recomandă ca motivele de revocare să fie formulate în termeni mai preciși), și cu decizia anterioară a Curții Constituționale, au fost reglementate detaliat motivele, precum și procedura de revocare a procurorilor numiți în cadrul DNA și DIICOT, fiind stabilite criteriile obiective pentru verificarea modului de exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției.

➤ Astfel cum a statuat instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, *“prin aplicarea principiului controlului ierarhic, se asigură îndeplinirea de către toți procurorii din sistemul Ministerului Public a funcției lor de reprezentare a intereselor întregii societăți, altfel spus, exercitarea atribuțiilor de autoritate publică de către acesta, fără discriminare și fără părtinire. În virtutea acestui principiu, Ministerul Public este conceput ca un sistem piramidal, în care măsurile de aplicare a legii adoptate de procurorul ierarhic superior sunt obligatorii pentru procurorii din subordine, ceea ce conferă substanțialitate principiului exercitării ierarhice a controlului în cadrul acestei autorități publice”* - Decizia nr. 345/2006 referitoare la excepția

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Ținând cont de modul de organizare a parchetelor, spre a da substanță acestor principii și reguli, proiectul stabilește faptul că în perioada absenței procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, prim-adjunctul procurorului general îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, iar în cazul absenței acestuia sau al imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general. În cazul vacanței funcției de procuror general, indiferent de cauza acesteia, până la delegarea unui alt procuror în această funcție, atribuțiile ce îi revin în această calitate sunt exercitate de drept de prim-adjunctul procurorului general, iar în cazul vacanței funcției de procuror general și a celei de prim-adjunct al procurorului general, indiferent de cauza acesteia, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general.

Dispoziții similare sunt propuse și în ceea ce privește funcționarea celorlalte parchete.

- Cadrul legal aplicabil exercitării funcției judiciare de către procuror evidențiază faptul că principiul independenței procurorului în adoptarea unei soluții nu este un drept absolut, fiind limitat de procedura verificării actelor și soluțiilor dispuse de procuror de către superiorul său.

În această materie, proiectul stabilește limitarea posibilității infirmării soluției de către procurorul ierarhic superior la motive de nelegalitate, revenindu-se la reglementarea anterioară anului 2018.

- Întrucât numirea în funcția de procuror al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și a Direcției Naționale Anticorupție reprezintă aspecte esențiale ale raportului juridic de muncă și ale carierei procurorului, proiectul de lege reglementează o procedură detaliată de numire în aceste funcții, uniformizând totodată regulile de recrutare a procurorilor din cadrul celor două direcții.

Conform proiectului, pentru a fi numiți în cadrul DNA și DIICOT, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar în ultimi 3 ani, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 7 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi și regulamentului aprobat prin ordin al

procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Concursul este organizat de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv de Direcția Națională Anticorupție și constă în susținerea unui interviu, care se transmite în direct.

Proiectul propus detaliază regulile de organizare a concursului, componența comisiilor de concurs, procedura de notare și contestarea rezultatelor.

- În materia raporturilor de serviciu ale asistenților judiciari, proiectul detaliază procedura disciplinară aplicabilă pentru cercetarea și sancționarea abaterilor disciplinare săvârșite de aceștia.
- Din rațiuni de echitate, proiectul de lege propune uniformizare normelor referitoare la salariul de bază și sporurile ofițerilor și agenților de poliție judiciară detașați în cadrul Ministerului Public, stabilind faptul că salariul de bază și sporurile ofițerilor și agenților de poliție judiciară detașați în cadrul parchetelor sunt cele prevăzute pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.
- Potrivit art. 139 alin. (2) și art. 140 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se aprobă de Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar regulamentul de ordine interioară a parchetelor se aprobă de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție ori a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu avizul ministrului justiției.

Ministrul justiției are, potrivit dispozițiilor constituționale și infraconstituționale, rolul de membru al Consiliului Superior al Magistraturii și atribuții în gestionarea justiției, ca serviciu public. Totodată, Ministerul Justiției, în domeniul reglementării cadrului normativ, elaborează acte normative ce interesează domeniul justiției. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției

În considerarea celor de mai sus, prin proiect se propune revenirea la soluțiile legislative anterioare anului 2018, urmând ca Regulamentul de

	<p>ordine interioară al instanțelor judecătorești să se elaboreze de Consiliul Superior al Magistraturii și de Ministerul Justiției și să se aprobată prin hotărâre a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar Regulamentul de ordine interioară al parchetelor să se aprobe prin ordin al ministrului justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție ori a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu avizul consultativ al Secției de Procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.</p> <p>➤ Prevederile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 stabilesc competența Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește stabilirea localităților care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ, cu avizul conform al ministrului justiției.</p> <p>Stabilirea localităților care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ nu este o atribuție a Consiliului Superior al Magistraturii, acesta îndeplinind și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, însă în considerarea rolului său de garant al independenței justiției.</p> <p>Dimpotrivă, stabilirea circumscripțiilor judecătoriilor - care determină stabilirea competenței teritoriale a acestora - este o atribuție ce ține de politica statului în materie, Guvernul fiind cel care trebuie să stabilească, în funcție de criterii obiective, aceste aspecte ce privesc buna organizare și funcționare a justiției ca serviciu public.</p> <p>În acest sens, proiectul propune revenirea la soluția existentă anterior anului 2018, stabilind faptul că localitățile care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.</p>
3. Alte informații	
Secțiunea a 3-a - Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul
2. Impactul asupra mediului afaceri	Nu este cazul
3. Impactul social	Nu este cazul
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	
Secțiunea a 4-a - Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani).	

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				- mii lei -
		3	4	5	6	Media pe 5 ani
1	2 2020	2021	2022	2023	2024	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Eventualele cheltuieli bugetare suplimentare legate de punerea în aplicare a dispozițiilor din cadrul proiectului vor fi acoperite în limita bugetului existent.					
Secțiunea a 5 -a - Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	Nu este cazul					

a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în implementării noilor dispoziții.	
1. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu au fost identificate documente în legislația comunitară în domeniu
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale dn care decurg angajamente	Nu este cazul
6. Alte informații.	Nu este cazul
Secțiunea a 6-a - Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	
Secțiunea a 7-a - Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Proiectul a fost afișat pe site-ul Ministerului Justiției
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	
3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 8-a - Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind organizarea judiciară pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să îl aprobați.

Ministrul Justiției

Cătălin-Marian PREDOIU